

meddelte sig til andre og efterhaanden førte til de store vundne Resultater.

Efter at Bladet er sendt til Trykken eftersender vi Miss Methwens egenhændige Brev til Supplering af dette vort Uddrag af Artikler.

Mrs Priscilla Bright Mc Laren.

Skotlands Kvinder saavel som andre Landes Kvinder er komne i en dyb Taknemmeligheds Gæld til den nylig afdøde Mrs Priscilla Bright Mc Laren, som i 1867 dannede Edinburgh's Nationale Forbund for Kvinders Stemmeret. Det er nu 42 Aar siden.

Hun var Søster til den store John Bright, Hustru til Mr Duncan Mc Laren, Parlamentsmedlem for Byen Edinburgh, og Moder til to Parlamentsmedlemmer: Sir Charles og Mr Walter Mc Laren. Saaledes levede hun i det politiske Livs bevægede Stemninger og i nærmeste Berøring med Skaberne af Konstitutions Historie.

Lige til de sidste Dage af hendes lange og betydningsfulde Liv viste hun den største Interesse for, hvad der gik for sig hjemme og ude. Men det Spørgsmaal, der laa hendes Hjerter nærmest, var Kvindernes Frigørelse, og hertil helligede hun sit Livs bedste Kraft.

Nogle faa Aar før hun døde, skrev en ung Veninde, Miss Constance de la Cour, om hende i »Scottish Life«:

»Tilsyneladende er Mrs Mc Laren en skrøbelig gammel Dame, altid klædt med udsøgt Smag i sort Silke med en snehvid lille Kappe paa sit bløde, hvide Haar, som indfatter hendes blege, bevægelige Ansigt, i hvilket hendes undersøgende, mørke Øjne lyser op med Ungdommens Ild.«

»Alderen har ikke udslukt hendes ædle Enthusiasme for den ideale Retfærdigheds-Sag, heller ikke har den dæmpet hendes Indignation mod frygtssom Forsigtighed og famlende Udveje. Utaalmodig over Konveniensens Hindringer udbryder denne varmhjertede, halvfemsindstyveaarige Kvinde: »Jeg var født som Oprører.«

Som de fleste Kvækerinder havde Mrs Mc Laren nydt en ypperlig Opdragelse og havde altid taget levende Del i Dagens Spørgsmaal, ligesom hun altid var parat til at tage de Undertryktes Parti.

Newington House, Mrs Mc Larens smukke Bolig, hvor Komité-Møderne for Kvindernes Stemmerets Forbund altid foregik, er omgivet af en stor Park og af udstrakte tilhørende Grunde. Dette Sted havde aarevis dannet ligesom Midtpunktet for Bevægelsen.

Det var netop lige forud for Mrs Mc Larens Død, at elleve af vore tappre Kvinder blev sendt i Fængsel, fordi de havde forsøgt at indgive en Kvindestemmerets-Petition i Parlamentet. Mrs Mc Laren havde den dybeste

Medfølelse for dem og skrev til mig fra sit Dødsleje: »at hun glædede sig over, at Richard Cobdens Datter (Mrs Cobden Sanderson) var imellem disse!« Hun bad mig om at sende en Sympathi-Adresse fra vort Forbund, en Ting det lige lykkedes mig at gøre umiddelbart før hendes Død. Det mest gribende Øjeblik ved hendes Begravelse var, da Laurbærkransen fra de 11 Kvinder i Holloway-Fængslet blev baaret frem.

Jessie C. Methuen,

Sekretær for Skotlands Kvinde-Stemmerets Forbund.

Fra England.

Atter og atter redegør vi for vore Læsere for Forholdene blandt de Kvinder, der i forskellige Sammenslutninger i England arbejder for Stemmeret. »National Union of Women's Suffrage Societies« staar i Verdensforbundet ligesom »Danske Kvindeforeningers Valgretsforbund«. Baade: »Women's Social and Political Union« ligesom ogsaa den Forgrening deraf, der har skilt sig ud fra samme: »Women's Freedom-League« — den første med Lederne Mrs og Miss Pankhurst, Annie Kenney og Mrs Pethick Lawrence, den anden med de Damer, vi saa som Delegerede derfra i Amsterdam, nemlig Mrs Despard, Søster til General French, Mrs Billington Greig og Mrs Sanderson — virker begge for Kvindestemmeret. De har hidtil staaet som en Enhed med National Union, uagtet sidstnævnte altid har holdt sig Lovens Bud efterrettelig, medens de to førstnævnte med Magt har villet sprænge de Barriærer, der var sat for dem. De benyttede hvad der kaldtes: »Militant Tactics« og deres forskellige Demonstrationer, har fyldt Avisernes Spalter baade i England og Udlandet. Man har ikke ret forstaaet, hvor faa disse Kvinder var forholdsvis til det Ry, der stod af deres Gerninger, førend Miss Palliser underrettede os herom i den Artikel, hun skrev til Kvindestemmeretsbladet. Vi har set, hvor magtpaaliggende det var for Mrs Fawcett, at alle Stemmeretskvinderne stod som en Enhed; vi har set det lige siden vor Kongress i 1906, dengang Mrs Dora Montefiore var de fængslede Kvinders Delegerede hos os ligesom deres Unions.

Det har ganske sikkert holdt haardt for Mrs Millicent Fawcett at trække sig bort fra de Kvinder, der har sat sig samme Maal som den Union, hun er Formand for. Men nu, da »The Militant Tactics« sætter den Regerings Bestaaen i Fare, som Unionen nu engang har sat sit Haab til, den eneste Regering, der har holdt Englands Kvinder i Udsigt, at de skulde faa politisk Stemmeret, nu, føler Mrs Fawcett det tvingende nødvendigt at løfte

Øxen og hugge det Baand over, der bandt dem sammen. Rygter forlyder om, at »The Militant Tactics« Kvinder faar rigelige Pengemidler fra Regeringens Opposition. Hvordan det nu er eller ikke er, saa véd vi ialfald, at »The Militant Tactics« Kvinder har paavirket Vælgerne i de Valgkredse, hvor Suppleringsvalgene foregik saaledes, at Regeringens Kandidater er faldne ved de sidste 16 Suppleringsvalg. Disse Kvinder spørger ikke længere Valgkandidaterne: »Vil De støtte Kvinders Stemmeret?« Svarede der »Ja« herpaa kunde Kandidaterne hidtil altid paaregne Kvindernes Støtte og faar den bestandigt endnu fra »National Union«. For de andre Kvinder er Spørgsmaalet nu kun: »Er De Regeringens Kandidat?« Hvis han siger »Ja« hertil, nytter det ham ikke, at han aldrig saa meget forsikrer, han vil virke for at Kvinden faar Stemmeret.

Her finder vi altsaa den store Skillemur, der staar imellem den Nationale Union og Militant Tactics-Kvinderne.

Et nyt Udslag heraf finder vi i Bladet *Women's Franchise*, der siden sin Fremkomst i Juni 1907 har været Organ for: 1) »National Union of Women Suffrage Societies«, for: 2) »Women's Freedom League« og for: 3) »Men's League for Women's Suffrage«.

Dette Blad bringer os den bedrøvelige Nyhed, at »National Union of W. S. S.« trækker sig bort fra »Women's Franchise« som sit Organ fra den 31te Januar. Unionens Forretningsudvalg har overdraget Sekretæren, Miss Corbeth, det Hverv at underrette Bladet herom. Hun siger i sin Henvendelse: »at Forholdene helt er ændrede, siden Overenskomsten blev gjort, og at National Union ikke i dette Øjeblik finder det ønskeligt at dele Organ med Kvinder, der benytter »The Militant Tactics«. »National Union« har støttet Bladet baade ved at give det Stof og Pengemidler, og vi kender ikke nu dets Fremtid.

Som en med »National Union« i Alliancen medforbunden Sammenslutning bør vi erindre den her meddelte Kendsgerning, naar vi mandsstærke rejser til det store Møde i England: »The quinquennial Convention«, som Mødet kalder sig, for at erindre om sin Bestemmelsesdygtighed for Lovændringer osv., der kun kan foretages ved Femaarsmøderne.

National Women's Social and Political Union.

Af Mrs Pethick Lawrence.

Julen 1908 vil altid erindres af os Medlemmer som særlig lys og lykkelig. Vi tænkte mindst, at den skulde blive det, thi vel vilde Miss Christabel Pankhurst blive frigivet for-